

242A

DIE XXII JANUARI.

IN PESTO

S. VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Duplex 2. cl. cum octava.

Ex concess. Ss. D. N. P. Pii VII, die 6 Jul. 1819.

Omnia de Communi unius Martyris non Pontificis primo loco, præter sequentia.

AD VESPERAS.

Ant. Dominus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentare eum, qui lassus est verbo.

Ant. Repletus sum fortitudine Spiritus Domini, ut annuntiem Jacob scelus suum.

Ant. Sapientia et fortitudo Domini sunt: tibi, Deus, confiteor, quia dedisti mihi.

Ant. Dedit mihi Dominus scientiam sanctorum, et honestavit me in laboribus.

Ant. Certamen forte dedit mihi Dominus, ut vincerem, et scirem, quoniam omnium potentior est sapientia.

Capitulum.

Sap. 10.

Justus deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum: in fraude circumvenientium illum affuit illi, descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum.

Hymnus.

Partas horribilo supplicii modo
Palmas, atque decus Martyris inclyti
Festivo resonent carmine pectora,
Exsultantia gaudio.

Cesserunt furie, cessit atrocitas
Illaudata feri iudicis, ignium,
Vincenti, rabies fugit, abest procul
Cædis triste periculum.

Truduntur rapidis secula seculis,
Et cursu revolant irrevocabili,
Stat, semperque sacris stabit honoribus

Laus immobilior tua.

Te, lucente polo, donec eant dies,
Laudabunt homines, plausibus æthere
Responsabit ovans cætus, et aurea
Numquam plectra silentia.

Summa laude Pater, Natus et unicus,
Dicatur pariter Nexus amabilis,
Indivisa manens Numine Trinitas
Nunc, olim, sine termino. Amen.

γ. Fuit magnus secundum nomen suum;

ρ. Maximus in salutem electorum Dei.

Ad Magnificat.

Ant. Cum transieris per aquas, tecum ero, et flumina non operient te; cum ambulaveris in igne, non combureris, et flamma non ardebit in te.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, adversa mundi invicta mentis constantia tolerare, qui beatum Levitam Vincentium nec minis terreri, nec penis passus es superari. Per Dominum...

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Beatus Vincentius Christi Martyr
triumphat coronatus in cœlis : * Venite,
adoremus Dominum...

Hymnus.

Delassata senis lingua Valerii
Quæ proferre nequit, dogmata nun-
tians,
Certo martyrio non timido pede
It Vincentius obviam.
Sectus sanguineo verberare traditur
Mactandus fidibus discruciantibus ;
Intensis variat carnificis furor
Instrumenta doloribus.
Prunis suppositis, cratæque ferrea
Vim perferre diu cogitur igneam,
Quam solum valeat sancta repellere
Ardens pectore charitas.
Uncis viva caro scinditur ungulis,
Candentes renovant vulnera laminæ,
Dejectum piceis in specubus premunt.
Testæ corpus aculeis.
¶ Vis audire novum supplicii genus?
Sic fessum thalamo purpureo locant
Inter delicias, sartaque florea ;
Nec constantia frangitur.
Summa laude Pater, Natus, et unicus,
Dicatur pariter Nexus amabilis,
Indivisa manens Numine Trinitas,
Nunc, olim, sine término. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Factus es susceptor meus, Do-
mine, et refugium meum in die tri-
bulationis meæ.

Ant. In quocumque loco fueris,
Domine, sive in morte, sive in vita,
ibi erit servus tuus.

Ant. Magnificabitur Christus in cor-
pore meo sive per vitam, sive per mor-
tem.

¶ Fuit magnus secundum nomen
suum.

(2)

¶. Maximus in salutem electorum Dei.

De libro Apocalypsis B. Joannis Ap.

Lectio I.

Cap. 2. et 3.

Hæc dicit, qui tenet septem stellas in
dextera sua, qui ambulat in medio
septem candelabrorum aureorum: Scio
opera tua, et laborem, et patientiam
tuam, et quia non potes sustinere ma-
los: et tentasti eos, qui se dicunt Após-
tolos esse, et non sunt: et invenisti
eos mendaces: et sustinuisti propter no-
men meum, et non defecisti. Qui ha-
bet aurem, audiat, quid Spiritus di-
cat: Vincenti dabo édere de ligno vi-
tæ, quod est in paradiso Dei mei. Hæc
dicit primus, et novissimus, qui fuit
mortuus, et vivit: Scio tribulationem
tuam, et paupertatem tuam, sed dives
es: et blasphemaris ab his qui se dicunt
judæos esse, et non sunt, sed sunt sy-
nagoga Satanae. Nihil horum timeas
quæ passurus es. Esto fidelis usque ad
mortem, et dabo tibi coronam vitæ.
Tu autem...

¶. E cœlo membra ista possideo,
* Sed propter Dei leges nunc hæc ip-
sa despicio, quoniam ab ipso ea me
recepturum spero.

¶. Ego non solum alligari, sed et
mori paratus sum propter nomen Do-
mini Jesu. * Sed propter Dei...

Lectio II.

Hæc dicit qui habet rhomphæam ultra-
que parte acutam: Scio ubi habitas,
ubi sedes est Satanae: et tenes nomen
meum, et non negasti fidem meam.
Vincenti dabo manna absconditum, et
dabo illi cálculo candidum; et in
cálculo nomen novum scriptum, quod
nemo scit, nisi qui accipit. Et hæc
dicit Filius Dei, qui habet oculos tam-
quam flammam ignis, et pedes ejus
similes aurichalco: Novi opera tua, et
fidem, et charitatem tuam, et minis-

terium, et patientiam tuam, et ópera tua novissima plura prioribus. Qui vicerit, et custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes, et reget eas in virga ferrea, et tamquam vas figuli confringentur, sicut et ego accepi à Patre meo: et dabo illi stellam matutinam. Tu autem...

¶ Angustiae sunt mihi undique: * Melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini.

γ. Vincula et tribulationes me manent; sed nihil horum vereor. * Melius est...

Lectio III.

Qui habet septem Spiritus Dei, et septem stellas, hæc dicit: Scio opera tua: esto vigilans et confirma cetera, quæ moritura erant. Qui vicerit, vestiatur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitæ, et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Et Sanctus, et Verus hæc dicit: Scio opera tua, et dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere: quia habes virtutem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen meum. Faciam ut de synagoga Salanæ veniant, et adorent ante pedes tuos, et scient quia ego dilexi te. Quoniam servasti verbum patientiæ meæ, et ego servabo te ab hora tentationis, quæ ventura est in orbem universum. Tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei novæ Jerusalem, et nomen meum novum. Et hæc dicit Amen, Testis fidelis et verus, qui est principium creaturæ Dei: Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Tu autem...

¶ Domine, qui habes sanctam scientiam, manifestè tu scis, quia cum à morte possem liberari, * Duros corporis sustineo dolores: secundum animum vero propter timorem tuum libenter hæc patior.

¶ Patior sed non confundor: scio cui credidi. * Duros corporis... Gloria Patri... Duros corporis...

IN II NOCTURNO.

Ant. Stetit contra reges horrendos in portentis, et signis.

Ant. Tormenta suscepit; ita ut mirarentur, quod tamquam nihilum duceret cruciatibus.

Ant. Probavit me Dominus quasi aurum, quod per ignem transit.

¶ Si consistent adversum me castra, non timebit cor meum.

¶ Si exsurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo.

Ex. Ss. Aug. et Leon. Serm. de S. Vinc.; ex Prudent. Carm. 5. et Act. ap. Ruinart.

Lectio IV.

Vincentius Martyr ille eximius, quem Paulinus Hispaniarum vocat decus et ornamentum; quem devotis adeo Augustinus coluit obsequiis, ut sermonibus quinque laudes ejus dixerit; quem hymnis, et carminibus Prudentius cecinit Martyrem toto terrarum orbe celeberrimum, Osce in Hispania ceteriore nobili ortus genere, Valerio Cæsaraugustano Episcopo, maximæ sanctitatis viro, litteris et disciplinis informandus ab infantia traditus est: qui in doctrina et virtute gradu celeri sic est progressus, ut à Valerio ordinatus Diaconus, ab eodem Præsule, qui propter linguam impeditiorem verbi ministerio minùs erat idoneus, prædicandi partes acceperit. Dum autem creditum

sibi munus summa cum laude, fructu nec minori adimplet, in persecutione Diocletiani comprehensus, Valentiam in Hispania ad Dacianum Præsidem vinctus ducitur. Tu autem...

¶. Hanc tentationem * Ideo permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ ipsius.

Ÿ. In laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * Ideo permisit...

Lectio V.

Verum quem coram christiana plebe infraeto à laboribus animo prædicaverat, invicta à suppliciis constantia coram tyranno Christum professus est. Christianæ religionis cultorem se ausus propalam dicere, Præsidis furentis jussu vinctus retortis brachiis extensus est, donec ossa sedibus suis singula moverentur: mox ferreis ungulis semel atque iterum excarnificatus est. Ipse autem, spretis tormentis, immotus ac quasi esset sine ullo doloris sensu, nec minis, nec iteratis cruciatibus adduci potuit, ut thus idolis adoleret, neque ut libros sacros traderet: quapropter craticulæ subiectis ardentibus prunis imponitur; applicantur membris laminæ; decurrit inter candentis ferri asperitatem liquor; stridens flamma arvina respergitur; salis ignibus sparsi crepitantes minutillæ per membra dissiliunt: intereà Martyr invictus, erectis in cælum oculis, Dominum precabatur. Tu autem...

¶. Probavit me Deus quasi aurum, quod per ignem transit. * Vestigia ejus secutus est pes meus, viam ejus custodivi, et non declinavi ex ea.

Ÿ. Ad cognoscendum Christum, et societatem passionum illius, configuratus morti ejus. * Vestigia ejus...

Lectio VI.

Post hæc in carcere testaceis fragmen-

lis strato distenditur, ut testarum aculei vulnere dolorem exasperarent. Sed illustrato cœlitus carcere, Angelorum fovetur obsequio, alloquio mulcetur, solutis nexibus deambulans psallit, consonat vocis Angelicæ modulata suavitas: quod per rimas conspicientes stupefacti carceris custodes, Christianæ religioni fideliter se dedunt. Eductus inde Vincentius molli culcitæ imponitur, ut aliquantulum recreatus, acrius de nuò torqueretur; verum pretiosam resolutus in mortem, Daciano inaniter de supplicio cogitante, Deo autem clementer disponente de præmio, cælo spiritum reddidit. Circumstantium frequentia Sancti vestigia deosculando prolambit, vulnera totius laceri corporis pia curiositate palpat, sanguinem linteis excipit sacra veneratione posteris profuturum. Contendit adhuc cum mortuo cadavere Dacianus; sed frustrâ feris objicit, corax namque custos cœlitus designatur, qui eas, trucemque lupum rostro et alis à thesauro sibi credito remotus arceat: frustrâ projicit in mare: quod etenim minimè apparere sategerat, nutu divino semper prodit corpus, ut religiosius humanum, inquit Augustinus, venerandumque demonstraretur. Tu autem.

¶. Post tempestatem tranquillum facis, Domine; et post lacrymationem et fletum exultationem infundis. * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in secula.

Ÿ. Ipse autem Dominus noster Jesus Christus dedit consolationem æternam, et spem bonam in gratia. * Sit nomen tuum... Gloria Patri. Sit nomen tuum..

IN III NOCTURNO.

Ant. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens animam suam.

Ant. Mundus obiit, per omnia in Domino confidens.

Ant. Vita decessit, universæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens.

†. Justus cum ceciderit, non collidetur;

‡. Quia Dominus supponit manum suam.

Lectio S. Evang. secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 274, et 275, (al. 8. et 12. de Sanct.) in festo S. Mart. Vinc.

Magnum spectâculum spectâvimus oculis fidei, Martyrem sanctum Vincentium ubique vincentem. Vicit in verbis, vicit in pœnis, vicit in confessione, vicit in tribulatione, vicit exustus ignibus, vicit submersus fluctibus: postremò vicit tortus, vicit mortuus. Quis istam patientiam militi suo donavit, nisi qui pro illo prior sanguinem fudit? cui dicitur in Psalmo: Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea à juventute mea? Magnum certamen magnam comparat gloriam, non humanam nec temporalem, sed divinam et sempiternam. Fides pugnat, et quando fides pugnat, carnem nullus expugnat. Tu autem...

‡. Testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muneribus ejus Deo; * Et defunctus adhuc loquitur.

† In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est. * Et defunctus...

Lectio VIII.

Quisquis putat sanctum Vincentium viribus suis ista poluisse, nimis errat. Quisquis enim viribus suis hoc se posse præsumserit, etsi videtur vincere patientia, vincitur à superbia. Bene vincere hoc est, universas machinas (diaboli) vincere. Illecebras dum ministrat, vincitur per continentiam: pœnas et tormenta infligit, vincitur per patientiam: errores suggerit, vincitur per sapientiam. Si consideretur in ista passione humana patientia, incipit esse incredibilis; si agnoscat divina potentia, desinit esse mirabilis. Tanta grassabatur crudelitas in Martyris corpore, et tanta tranquillitas proferebatur in voce, tantaque penarum asperitas sæviebat in membris, et tanta securitas sonabat in verbis, ut miro modo putaremus, Vincentio patiente, alium non loquentem torqueri. Et verè, fratres, ita erat: prorsus ita erat: alius loquebatur. Promisit enim et hoc testibus suis Christus in Evangelio: quos ad hujusmodi certamina præparabat. Sic enim ait: Nolite præmeditari, quomodo, aut quid loquamini. Non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Tu autem...

‡ Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, Domine?

* Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, et justitia tua in terra oblivionis?

†. Nunc, Domine, respice in eo quod manum tuam extendas ad sanitates, et signa et prodigia fieri. * Numquid... Gloria Patri... Numquid.

Lectio IX.

Denique his præmissis futuræ vitæ licet retributionis finibus, etiam in hoc mundo Martyrum gloriam demonstramus. Quæ hodie regio, quæve provincia ulla, quousque vel Romanum

imperium, vel Christianum nomen extenditur, natalem non gaudet celebrare Vincentii? Quis autem hodie Daciani vel nomen audisset, nisi Vincentii passionem legisset? Quod vero tanta cura servavit Dominus Martyris corpus, quid aliud demonstravit nisi se gubernasse viventem, quem non reliquit exanimem? Vicit ergo Dacianum vivens Vincentius, vicit et mortuus. Vivens tormenta calcavit, mortuus maria transnavit. Sed ipse inter undas gubernavit cadaver extinctum, qui inter ungulas animum donavit invictum. Non flexit flamma tortoris cor ejus; non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his et hujusmodi nihil est aliud nisi, Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Tu autem...

Te Deum laudamus...

AD LAUDES,

et per Horas.

Ant. Factus est Dominus protector meus: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Ant. Deus meus misit Angelum suum: quia coram eo justitia inventa est in me.

Ant. Transivi per ignem et aquam; et eduxisti me, Domine, in refrigerium.

Ant. Tamquam prodigium factus sum multis; et tu, Domine, adjutor fortis.

Ant. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: in reliquo reposita est mihi corona justitiæ.

Capitulum. Justum deduxit... ut in
1 *Vesperis.*

Hymnus.

Heros suppliciiis victor in omnibus
Elusis fatui judicis artibus,
Lecti blanditias deserit advolans,
Trans fulgentia sydera.
Cælum prodigiis, corpus ut integrum

Projectum mediis perstet agris, favet,
Custos corvus adest, nec volucres,
neque

Accedunt avidæ feræ.

Judex æquoreis fluctibus imperat

Mergi, reliquiis ne pateat locus;

Incassum, placidè nam fluentibus,

Stans nudis super enatat.

Adsis, ó, famulis ritè precantibus,

Vincenti, radium luminis impetra,

Ne cedat pietas fracta periculis,

Succumbatque laboribus.

Id nostro maneat corde reconditum,

Quod tormenta brevi prætereuntia

Æternæ pariunt præmia gloriæ,

Permansuraque gaudia.

Summa laude Pater, Natus et unicus,

Dicatur pariter Nexus amabilis,

Indivisa manens Numine Trinitas

Nunc, olim, sine término. Amen.

γ. Custodivit Dominus omnia ossa
justi.

δ. Unum ex his non conteretur.

Ad Benedictus.

Ant. Amplificatus est in mirabilibus suis: et quis potest similiter sic gloriarì? Potentia nemo vicit illum, et mortuum prophetavit corpus ejus; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

Oratio.

Da nobis, quæsumus... ut supra in
1 *Vesper.*

AD PRIMAM.

Ant. Factus est...

Lectio brevis, Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Ant. Deus meus...

Capitulum. Justum deduxit... ut in
1 *Vesperis.*

℞. br. Fuit magnus Secundum
nomen suum. Fuit...

℣. Maximus in salutem electorum
Dei. Secundum... Gloria Patri... Fuit.

℣. Si consistent adversum me castra,
non timebit cor meum.

℞. Si exurgat adversum me praelium,
in hoc ego sperabo.

AD SEXTAM.

Ant. Transivi...

Capitulum. *Sap. 10.*
Custodivit illum Dominus ab inimicis,
et à seductoribus tulavit illum, et certamen forte dedit illi ut vinceret, et sciret quoniam omnium potentior est sapientia.

℞. br. Si consistent adversum me castra, * Non timebit cor meum. Si consistent...

℣. Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. Non timebit... Gloria Patri... Si consistent...

℣. Justus cum ceciderit, non collidetur.

℞. Quia Dominus supponit manum suam.

AD NONAM.

Ant. Bonum certamen...

Incipit Capitulum. *Sap. 10.*
Intravit Deus in animam servi sui, et stetit contra reges horrendos in potentis et signis: ideo decantavit, Domine, nomen sanctum tuum, et victricem manum tuam laudavit pariter.

℞. br. Justus cum ceciderit, * Non collidetur. Justus...

℣. Quia Dominus supponit manum suam. Non collidetur... Gloria Patri... Justus...

℣. Custodivit Dominus omnia ossa justorum.

℞. Unum ex his non conteretur.

IN II VESPERIS.

Ant. Factus est Dominus protector...
ut ad Laudes. Psalmus. Dixit Dominus... et loco ultimi, Psalm. Credidi...

Capitulum. Justum deduxit...

Hymnus. Partas... *ut in 1 Vesperis.*

℣. In seculum memoria ejus in benedictione.

℞. Et nominatus est usque ad novissimum terrarum.

Ad Magnificat.

Ant. Respice ad orationem servi tui, Domine Deus, quam orat coram te hodie: ut exaudias deprecationem populi tui.

